

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U ZENICI
Broj: 43 0 P 238942 23 P
Zenica, 21.01.2025. godine

Općinski sud u Zenici, sudija Alija Sinanović, u pravnoj stvari tužitelja B. Š., ul. ., T., kojeg zastupa punomoćnik Mutapčić Jasmin, advokat iz Zenice, ul. Bulevar Kulina bana 31A/pr., Zenica, protiv tuženog TEHNOMAX d.o.o. Zenica, ul. Prof. Mustafe Čauševića br. 1., Zenica, kojeg zastupa punomoćnik Berberović Dino, advokatski pripravnik u Advokatskom društvu Babić&Co d.o.o. Zenica, ul. Masarykova 17., Zenica, radi raskida ugovora i isplate, vrijednost spora 2.790,00 KM, nakon usmene i javne glavne rasprave održane dana 23.12.2024. godine u prisustvu punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženog, dana 21.01.2025. godine, donio je

P R E S U D U

Utvrđuje se da je raskinut ugovor o kupoprodaji od 22.05.2023. godine televizora marke SAMSUNG 75" QLED TV tvorničke oznake QE75Q80BATXXHK za ugovorenu cijenu od 2.780,00 KM zaključen između tužioca kao kupca i tuženog kao prodavca.

Obavezuje se tuženi da tužitelju isplati novčani iznos od 2.780,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 23.05.2023. godine pa do isplate, kao i da mu nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.075,70 KM, a sve u roku od 30 dana od dana prijema presude.

Odbija se zahtjev tuženog za naknadu troškova postupka u iznosu od 842,40 KM kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Tužitelj je, putem punomoćnika, dana 12.12.2023. godine, podnio ovom sudu tužbu protiv tuženog, radi raskida ugovora i isplate novčanog iznosa od 2.780,00 KM, na ime povrata kupoprodajne cijene. Prema navodima iz tužbe, tužitelj je dana 22.05.2023. godine od tuženog u Zenici kupio televizor marke SAMSUNG 75" QLED TV tvorničke oznake QE75Q80BATXXHK. Mjesto isporuke je bila adresa tužitelja u Tuzli i predmetni TV je od strane ugovorenog prevoznika tuženog „EUROEXPRESS" d.o.o. Banja Luka isporučen tužitelju dana 22.05.2023. godine. Prilikom otvaranja kutije u kojoj se nalazio TV ustanovljeno je da je isti oštećen u cjelosti na način da je ekran prepolovljen. Tužitelj je odmah kontaktirao tuženog ali isti je u telefonskom razgovoru odgovornost prebacivao na prevoznika. Tužitelj je predmetni TV vratio prevozniku u originalnoj ambalaži uz pismenu reklamaciju od 24.05.2023. godine za isporuku ili ispravnog TV-a ili vraćanja novca. Od strane tužitelja je upućeno više telefonskih poziva, sms poruka, mailova radi rješenja sporne situacije ali izuzev prebacivanja odgovornosti između tuženog i prevoznika nije urađeno ništa. Tužitelj se ponovo 12.06.2023. godine obratio tuženom radi ili isporuke ispravnog TV ili vraćanja novca. Tuženi nije izvršio niti isporuku ispravnog TV-a niti vraćanje novca nego je dostavio dopis od 19.06.2023. godine kojim suštinski odgovornost prebacuje na prevoznika. Tužitelj se ponovo ali sada putem punomoćnika dana 13.10.2023. godine obratio tuženom radi vraćanja novca. Tuženi nije izvršio vraćanje novca nego je dostavio dopis od 18.10.2023. godine kojim suštinski odgovornost i dalje prebacuje na prevoznika. Kako tuženi nije otklonio nedostatak u ostavljenom roku, to

tužitelj smatra da tuženi očigledno nema namjeru predmetni ugovor ispuniti, zbog čega je po mišljenju tužitelja ugovor raskinut po samom zakonu i da ima pravo na vraćanje plaćene cijene. Predlaže da sud u cijelosti usvoji tužbeni zahtjev kao i da obaveže tuženog na naknadu troškova postupka.

Tuženi je, putem punomoćnika, u svom pismenom odgovoru na tužbu od 29.02.2024. godine osporio osnov i visinu tužbenog zahtjeva, te je istakao prigovor pasivne legitimacije tuženog. Tuženi ne spori da je prodao označeni televizor tužitelju, te da je isti predao prevoziocu Euro Express d.o.o. na isporuku kupcu. Tuženi dalje ne spori da je dana 23.05.2023. godine prevozioc isporučio pošiljku tužitelju koji je istu preuzeo, potpisao tovarni list. Smatra da je na taj način kupac prihvatio pošiljku kao urednu. Nadalje, tuženi navodi da je prevoziocu predao predmetnu pošiljku kao potpuno ispravnu, novu, prethodno nekorištenu te originalno tvornički zapakovanu. Prevozioc pošiljke je istu prihvatio, a sporno oštećenje predmetnog televizora moglo je nastati isključivo prilikom njegovog skladištenja, tovarjenja ili prevoza od strane prevozioca. Također, sam primalac navodi da je zaprimio predmetni televizor prelijepljen trakom koja nije originalna, a iz čega proizilazi da je televizor između trenutka predaje prevoziocu i krajnje isporuke primaocu bio prepakovan od strane prevozioca, a što u konačnici implicira da je televizor oštećen u trenutku dok je bio u posjedu prevozioca. Obzirom da se oštećenje televizora nalazi na njegovom displeju, a da je prevozioc i sam u prepisci sa tuženim od 01.06.2023. godine napisao da je pretpostavka, budući da je televizor težak i da je bio prema navodima primaoca prelijepljen drugom trakom/ne originalnom, nekom ispao iz ruke tokom pakovanja, jer je ekran slomljen/pritisnut u gornjem dijelu (pri vrhu) na sredini, jasno je da prevozioc taj koji u konkretnom predmetu treba biti naveden kao tuženi. Tuženi smatra da ni na koji način ne može odgovarati za oštećenja na pošiljci koja nastanu između njenog preuzimanja od strane prevozioca pa do krajnje isporuke primaocu, a što je jasno i iz člana 671. Zakona o obligacionim odnosima F BiH obzirom da prevozioc odgovara za oštećenje pošiljke koji bi se dogodili od časa preuzimanja do njene predaje. Nadalje, iako je primalac pošiljku preuzeo i tovarni list potpisao bez prigovora, prevozioc se ne oslobađa od odgovornosti obzirom da se oštećenje nije moglo opaziti u trenutku predaje te da je primalac odmah po otkrivanju oštećenja o istima obavijestio pošiljaoca i prevozioca. Predlaže da sud tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti odbaci ili isti odbije kao neosnovan i obaveže tužitelja da tuženom nadoknadi troškove parničnog postupka.

Na pripremnom ročištu održanom dana 19.11.2024. godine, kao i na glavnoj raspravi održanoj dana 23.12.2024. godine, u prisustvu punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženog, tužitelj je ostao kod navoda iz tužbe i postavljenog tužbenog zahtjeva, dok je tuženi ostao kod navoda iz odgovora na tužbu i istaknutog prigovora pasivne legitimacije.

U završnom izlaganju punomoćnik tužitelja je predložio da sud usvoji postavljeni tužbeni zahtjev u cijelosti uz naknadu troškova prema troškovniku, jer je tužitelj dokazao da mu je od strane tuženog isporučen oštećen TV na koje je oštećenje tužitelj blagovremeno izjavio reklamaciju, a da tuženi u zakonskom roku ni do današnjeg dana niti je izvršio povrat novca niti je obezbijedio zamjenski TV. Prema tužitelju je nesporan predmet ugovora i ugovorena i isplaćena cijena.

U završnom izlaganju punomoćnik tuženog je predložio da sud tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti odbije kao neosnovan, jer tužitelj nije dokazao niti osnov niti visinu tužbenog zahtjeva, a nasuprot tome tuženi je dokazao da je tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti neosnovan. Tuženi

je ponovo obrazložio prigovor pasivne legitimacije navodeći da za štetu odgovara prevozioc. Ističe da je tuženi u svoje skladište zaprimio predmetni televizor upakovan u originalnoj prijemnoj kutiji sa originalnim bijelim vezicama, na tipizirani način na koji je zaprimao i ostalu robu od dobavljača. Također, jasno je da radnici tuženog po prijemu televizora od strane dobavljača iste nikada ne vade iz originalne prijemne kutije niti istu otvaraju, a što je bio slučaj i po prijemu predmetnog televizora.

Predmetni televizor je u originalnoj prijemnoj kutiji i sa originalnim bijelim vezicama na dan prijema od strane dobavljača odmah i predan brzoj pošti u identičnom stanju kao i na slikama, bez oštećenja. Tuženi je time prevoziocu predao predmetnu pošiljku kao potpuno ispravnu, novu, prethodno nekorištenu te originalno tvornički zapakovanu. Prevozioc pošiljke je istu prihvatio, a sporno oštećenje predmetnog televizora moglo je nastati isključivo nakon trenutka prihvatanja pošiljke od strane prevozioca. Navodi da oštećenje nastalo nakon predaje stvari prevoziocu ne spada pod odgovornost tuženog. Naglašava da tužitelj niti jednim dokazom nije dokazao da je oštećenje nastalo do trenutka predaje predmetnog televizora prevoziocu odnosno da je tuženi taj koji je isporučio fizički neispravan predmet. Dalje navodi da je osiguranje odbilo zahtjev EuroExpressa za isplatu po polisi osiguranja, te ističe kako je prevozioc samim obraćanjem osiguranju priznao svoju odgovornost za nastalu štetu te su isti pasivno legitimisani u ovoj pravnoj stvari. Ističe da tuženi nije znao, nije mogao niti je morao znati za oštećenja nastala nakon trenutka predaje televizora prevoziocu, te u konačnici nije odgovoran za oštećenja koja nastanu nakon tog trenutka. S druge strane, tužitelj na kojem je teret dokazivanja odgovornosti tuženog nije uspio dokazati da je oštećenje nastalo prije trenutka predaje televizora prevoziocu. Tuženi je naveo i to da je tužitelj u konkretnom predmetu nedostatak otkrio dana 23.05.2023. godine, na dan preuzimanja televizora, dok isti niti jednim dokazom nije dokazao da je u roku od 8 dana obavijestio prodavca o skrivenom nedostatku. Viber prepiska koju je tužitelj dostavio kao dokaz niti dokazuje datum prepiske, niti dokazuje da su sudionici razgovora uistinu parnične stranke, niti poziv može biti dokaz da je prijavljen nedostatak obzirom da je nepoznat sadržaj razgovora.

Na glavnoj raspravi u dokaznom postupku saslušani su tužitelj B. Š. i zakonski zastupnik tuženog K. N., direktor, u svojstvu parničnih stranaka, te su provedeni dokazi saslušanjem svjedoka R. B., B. I. i K. S., te su izvedeni dokazi uvidom i čitanjem u Fiskalni račun br. 402 od 22.05.2023.godine; Potvrda EuroExpress W145800877 od 22.05.2023.godine; Potvrda o slanju od 25.05.2023.godine; Reklamacija od 24.05.2023.godine; Dopis tuženog od 19.06.2023.godine; Dopis od 13.10.2023.godine; Dopis tuženog od 18.10.2023.godine; Povratnica uz dopis od 13.10.2023.godine; Opšti uslovi osigruanja EuroExpres; Dopis CROATIA OSIGURANJA d.d. br. 1251-23-1251-23-1-10 od 21.06.2023.godine; e-mail korespondencija 26.06.2023.godine i 23.06.2023.godine; Izvod iz službene evidencije PU Tuzla br. 08/06-7/2/03.3.2241/23 M/Ad.M/S od 06.07.2023.godine; Ugovor o poslovnoj saradnji od 31.05.2021.godine; E-mail korespondencija od 01.06.2023.godine i 02.06.2023.godine; E-mail korespondencija od 14.06.2023.godine, 28.07.2023.godine, 23.05.2023.godine, 24.05.2023.godine i 30.05.2023.godine, 23.05.2023.godine i 24.05.2023.godine, 01.06.2023.godine, 02.06.2023.godine i 05.06.2023.godine; 4 fotografija TV u kutiji prije povrata prevozniku; 5 fotografija kod prevoznika; Snimke zaslona telefona saporukama između B. I. i K. N.; E-mail od 14.06.2023.godine; Potvrda o slanju od 25.05.2023.godine sa fiskalnim računom od 22.05.2023.godine i potvrdom EuroExpres; Zahtjev 09.06.2023.godine; Faktura dobavljača CPU Cazin sa datumom otpreme od 18.05.2023. godine; Veleprodajna kalkulacija od 22.05.2023. godine; Izvod iz pravilnika o uslovima prodaje u pogledu reklamacija za online narudžbe; Detalji o terminima slanja i prijema pošiljke; e-mail prepiska poslana od strane

tuženog prevozniku-brzjoj pošti od 14.06.2023. godine; 3x Fotografije nastale prilikom otpreme televizora broj pošti od strane tuženog; 14x Fotografije koje je poslao tuženi; 13x Fotografije koje je poslala brza pošta nakon nastale štete.

Iz iskaza tužitelja B. Š. proizilazi da je prvo preko PIK –a, putem interneta vidio firmu TehnoMax iz Zenice koja je imala ponudu 30-40 televizora, te je smatrao da je to renomirana firma. Poslove oko narudžbe je radio sa kćerkom I. B. sada B.. Telefonskim putem je naručio televizor, ugovorili su plaćanje putem isporuke. Televizor je isporučen u utorak 23.05. oko pola 11, te je uz pomoć dostavljača unio televizor u kuću, isplatio je cijenu i čekao da dođe kćer i supruga s posla, jer nije mogao sam otvoriti televizor. Sjeća se kakva je bila ambalaža, TV je odozgo bio zalijepljen providnom, širokom trakom i imao je dvije plastične bijele trake sa strane, ambalaža nije vidljivo bila oštećena osim na donjem dijelu kod bijele trake vjerovatno od nošenja. Kada mu je došla kćerka s posla, oko 18,30 nožićem je prerezao gornju selotejp traku, odsjekao je jednu plastičnu bijelu traku dok je drugu svukao jer se mogla svući, i onda su mogli podići tu kutiju prema plafonu. Ni tada nije primjetio oštećenje, a okolo je bio stiropol 25 cm, bila je zaštitna folija na ekranu. Uz TV nije došlo uputstvo, garancija niti bila kakva druga popratna dokumentacija, osim uputstva za montažu nogara. Sa kćerkom je stavio TV na komodu na nogare koje su prethodno pričvrstili, htio je da upali TV i da skine foliju, kada mu je kćerka primjetila da na ekranu ima oštećenje, zbog čega nisu skinuli foliju, te su odmah pozvali direktora TehnoMaxa, vozača brze pošte i sjedište brze pošte u Banja Luci, jer je već bilo prošlo radno vrijeme. Direktor tuženog se javio i rekao da se opet sutra čuju jer je prošlo radno vrijeme, a sutradan je opet zvao sve redom, zvao je brzu poštu da vrate TV i molio ih da vrate novac jer roba nije u redu, što su odbili jer ne mogu stornirati. Poslije par dana su došli iz brze pošte i preuzeli TV i prilikom pakovanja je opet zalijepio sivom selotejp trakom na mjestu gdje je bila providna, stavio je jednu bijelu trakicu koju nije presjekao i umotao ga u streč foliju i predao brzjoj pošti. Tužitelj je izjavio da je poslao dva zahtjeva za povrat novca ili za novi TV, jedan je stavio u kutiju prilikom povrata televizora, a drugi je poslao poštom TehnoMax-u. Navodi da prodavac nije izvršio povrat novca niti zamjenu televizora, iako je na traženje direktora tuženog poslat transakcijski račun. Tužitelj je izjavio da su mu radnici tuženog prilikom kupovine rekli da imaju dostavu i da je dostava njihova. Opisujući štetu na televizoru tužitelj je izjavio da je u gornjem desnom uglu 30 cm prema unutrašnjosti u samom gornjem uglu staklo je izreckano, puklo, kada su upalili svjetla na telefonu tj. pojačali svjetlo onda su to još bolje primjetili. Dalje je izjavio da stiropol s gornje nije bio oštećen, niti je bilo vidljivih oštećenja na ambalaži.

Punomoćnik tuženog je prigovarao iskazu tužitelja u cijelosti navodeći da je isti subjektivan i nije u skladu sa materijalnim dokazima, naručito priloženim fotografijama. Međutim, sud je u cijelosti prihvatio iskaz tužitelja i istom poklonio vjeru, jer su navodi tužitelja u skladu sa provedenim materijalnim dokazima.

Iz iskaza zakonskog zastupnika tuženog, direktora K. N. proizilazi da se tuženi primarno bavi prodajom tehničke robe. Navodi da tuženi sve artikle prodaje isključivo nove i ne otpakovane, ciljano naručene televizore za kupca poručuju od dobavljača, TV zaprime, izvrše kvantitativni i kvalitativni pregled, kvantitativno po fakturi, a kvalitativno vizuelno, pregledaju komplet ambalažu i robu kako je došla, međutim to ne znači da otpakuju kutiju iz razloga kako bi svaki kupac bio uvjeren da je kupio nov, neotpakovan ne korišten i neizložbeni uređaj, na taj način isporučuju više televizora kupcima u BIH. Dalje je izjavio da su hermetički zapakovani televizori zaštićeni na taj način od proizvođača da je nemoguće doći do oštećenja, a pogotovo

u dijelu koji se nalazi ispod stiropora i zaštitne folije. U slučaju predmetnog televizora isti je naručen od dobavljača CPU DOO Cazin u četvrtak 18.05.2023 godine, a da je fakturisan prema njima 19.05. u petak, brze pošte ne isporučuju robu vikendom nikome, tako da je televizor zaprimljen u Tehno Max d.o.o. Zenica u ponedjeljak 22.05.2023. godine. Naglašava da je televizor stigao u originalnoj tvorničkoj ambalaži, neoštećena ambalaža zajedno sa zaštitnim trakicama, televizore ne otpakuju, vizuelno je pregledana ambalaža, što traje 1-2 sata, priložena je kalkulacija od prijema robe, urađena je najava brzoj pošti Euroexpres za otpremu televizora prema kupcu Š. B.. Brza pošta je isti dan oko 15,00 sati preuzela televizor i otpremila na adresu ulice u Tuzli. Naglasio je da, obzirom da se primarno bave prodajom na daljinu, kupcima šalju kao nov i neotpakovan, svako otvaranje ambalaže dovodi upitnost da li je roba korištena ili ne. Isto tako prilikom otpreme nakon što brza pošta preuzme pošiljku, kupce pismeno ili usmeno obavještavaju da ukoliko uoče bilo kakav nedostatak prilikom dostave, da li se radi o oštećenju ambalaže ili bilo koja sumnja ili ukoliko im vozač brze pošte ne dozvoli otvaranje paketa na terenu ukoliko kupac to želi, da nisu dužni niti preuzeti niti platiti pošiljku. Dalje navodi da su prva saznanja dobili kasno navečer u 20,30 sati, pozivom na privatni broj telefona, prema dokumentaciji brze pošte kako vidimo u sistemu tv je isporučen 23.05. u jutarnjim satima, obavili su komunikaciju sa kupcem tj, sa kćerkom Irmom, gdje su se usaglasili da zajednički ujutro provjere sa brzom poštom šta se zaista dogodilo. Kupac se obratio sa primjedbom da mu je isporučen TV sa oštećenjem ekrana. Kontaktirali su brzu poštu da se provjeri i utvrdi status pošiljke, kolegica S. je primarno obavljala komunikaciju sa kupcem ili njegovom kćerkom, obzirom da je ona zadužena za administrativni dio. Nakon tih komunikacija, brza pošta je preuzela pošiljku od Š. i odvela u svoje skladište šteta u Banja Luci na procjenu. Prve informacije iz brze pošte su takve da je displej puknut ili polomljen u dijelu ispod zaštitnog stiropora koji je apsolutno neoštećen, ni ambalaža ni stiropor u tome dijelu, gornji vrh ekrana. Zakonski zastupnik je dalje rekao da je prema njima (brzoj pošti) do napuknuća TV i ekrana, s obzirom da je ambalaža neoštećena, došlo prilikom prepakivanja televizora. Izjavio je da im je gospodin Š. potvrdio da je primio neotpakovan sa neoštećenom ambalažom i svim zaštitnim vrpčama, te da se kontradiktornost javlja pozivom prema brzoj pošti, gdje je njima rečeno da je TV bio prepakiran od strane TehnoMaxa, a po nalogima brze pošte tj. njihovog osiguravajućeg društva to prepakivanje je uzrok pucanja ekrana u gornjem dijelu, a stiropor i ambalaža u apsolutno nedirnuti u tom dijelu. Objasnio je da postoji procedura prilikom otpakivanja TV što se kupcima naglasi, te je isto naglašeno i na ambalaži, TV velike dijagonale se otpakuju na način da se bijela zaštitna trakica odreže, skida se gornji poklopac TV, kavez se skida, dole ostaje težište TV sa svom ambalažom, i tada se TV izvadi iz ambalaže. U fotografijama vidljivo je da je tv nakon skidanja bijelih trakica s gornje strane izrezan taj tzv. poklopac ne smijemo mi da tvrdimo da je na taj način otklopljen i da je tv izvađen, nakon čega se u dijelu gdje je puknut ekran na fotografijama vide otisci prstiju. Prilikom povrata TV brzoj pošti stiropor je vraćen i poklopac je vraćen na tu poziciju i sivom trakom, selotejpom je TV zalijepljen u tom dijelu gdje je otvaran kako ne treba, umotan u streč foliju i vraćen na dijagnostiku u Banja Luku u skladište šteta. Prilikom povrata i uvidom s njihove strane tada je stigla informacija iz brze pošte s odjela za štete da je fizički ambalaža neoštećena da mjesto gdje je TV oštećen nije moguće ni prilikom transporta niti na bilo koji drugi način da je puknuto osim prilikom manipulacije sa robom, tu se javlja momenat gdje je kupac nama rekao dobio je zapakovan TV, sve je bilo uredno, a brzoj pošti izjavljuje da je TV bio prepakiran. TV je kupljen tj. naručen online, da li telefonskim pozivom ili drugačije ne sjećam se, tj kupac nije bio u njihovim prostorijama prilikom narudžbe i isporuke, to je principima poslovanja firme za što postoji jasno i definisana procedura prilikom prijema narudžbi, otprema robe i isporuka prema kupcu. Prilikom preuzimanja TV kupac je platio brzoj pošti ugovoreni iznos. Sud je

dozvolio pitanje zakonskom zastupniku tuženog da li mu je poznato, obzirom da imaju ugovor o poslovnoj saradnji sa brzom poštom, da li rizik predaje robe ostaje na prodavcu i prevozniku ili prelazi na prevoznika i kupca, na što je zakonski zastupnik tuženog odgovorio da je to trilateralni odnos, kada brza pošta zaprimi sve uredno, tada odnos u dijelu transporta do predaje kupcu odgovornost je brze pošte, kupčeva obaveza je isto tako da prilikom prijema izvrši pregled, vizuelni, to je bitno izgled ambalaže, potpisnom tovarnog lista kupac formalno i pravno preuzima pošiljku. Dalje je izjavio da tužitelju nije isporučen zamjenski TV niti mu je vraćen novac iz razloga iz razloga što su poslali artikal koji je nov neotpakovan i ispravan, koji nije bio diran ni prepakiran kod njih, a prema nalazima brze pošte i osiguravajućeg društva do nastanka štete je došlo prilikom otpakiranja ili prepakiranja TV. Zakonski zastupnik tuženog je opisao originalnu ambalužu navodeći da je to smeđa kutija, tvornički zapakovana i sve što se skine vidi se da je skidano ili prepakirano, folije, trakice bijele sa dvije strane koje se ne mogu skinuti ako se ne prerežu i u takvoj je ambalaži predan brzom pošti, takav došao takav otišao. Dalje je izjavio da dio troškova prevoza tuženi finansira, a kupcu je račun fakturisan na iznos 2.790,00 KM, a otkupna vrijednost je 2.815,00 KM, ta razlika ide brzom pošti, a oni dio fakturišu i tuženom. Kupcima kažu onoliko koliko oni trebaju da plate brzom pošti s tim da često pojašne da je trošak veći, a da ga oni sufinansiraju.

Sud je prihvatio iskaz zakonskog zastupnika tuženog i istom poklonio vjeru, jer su navodi tužitelja u skladu sa provedenim materijalnim dokazima, osim u dijelu navoda o prepakivanju televizora, jer je u pitanju nagađenje i nema neposredna saznanja o navedenim okolnostima.

Iz iskaza svjedoka R. B. proizilazi da kod tuženog obavlja poslove trgovca, što podrazumijeva poslove prijema i pregleda robe, provjere faktura i otpreme robe prema brzom pošti.

Svjedok je opisao uopćenu proceduru prijema i otpreme robe na način da kutija dođe brzom poštom, pregleda se ambalaža, utvrdi se da je originalno upakovano, da nema nikakvih vidljivih oštećenja, da imaju vezice i nakon što se uradi zaduženje robe ista se šalje kupcu. To traje do dva sata. Roba se ne otpakuje. Opisao je izgled originalne ambalaže i to kutija sa vezicama, polijepljena je selotejp trakom preko gornje strane pa preko vezice.

Sud je iskazu svjedoka poklonio vjeru, jer je isti u skladu sa provedenim materijalnim dokazima.

Iz iskaza svjedoka B. I. proizilazi da je u dogovoru sa svojim ocem, tužiteljem učestvovala u postupku naručivanja televizora kod tuženog. Nije bila prisutna kada je televizor isporučen, a kada je došla kući, televizor je bio upakovan, bile su dvije trake sa strane i bio je zalijepljen selotejpom na kartonskoj kutiji. Nije bilo vidljivih oštećenja na kutiji. Bila je prisutna otvaranju TV-a, bio je jako veliki, stavili su ga kod trosjeda i izvukli smo ga i stavili na sto na koji su prethodno stavili deku, te je tužitelj instalirao nogice i onda smo podigli TV i stavili ga na komodu. Na ekranu je bila zaštitna folija, nisu skinuli zaštitnu foliju jer je vidjela da je TV oštećen, a na foliji je pisalo da ukoliko se skine da se gubi garancija, a oštećenje je bilo kao puknuće na ekranu ali nije vidljivo dok se ne zagledaš, tužitelj nije primjetio, on je mislio da je folija zgužvana. Prema izjavi odmah je nazvala brzu poštu, jer je ranije imala iskustvo s njima, međutim kako je bio kraj radnog vremena niko joj se nje javljao, kontaktirala je broj sa papira Euroexpresa i nazvala taj broj i dobila gospodina N., koji joj je poslao link na koji treba da prijavi oštećenja i da će se sutra čuti oko toga. Izjavila je da je tu noć poslala mail Euroexpressu da se ogradi, sutradan je opet zvala TehnoMax i prosljedila mail koji je poslala Euroexpressu te su tražili od TehnoMaxa da isporuče novi TV. Brza pošta je sutradan došla i preuzeli su TV i poslije su saznali da su odnijeli u svoj magazin za provjeru šteta, a ne u Tehnomax. Opet su komunicirali sa Tehnomaxom narednih 15 dana, zvala je i na fiksni i mobilni telefon, a oni su joj rekli da je TV na procjeni štete i da će joj javiti šta je s TV, poslije joj je Euroxpres javio da

pošiljka nije bila osiguranja tj, da oni pokrivaju štetu do 500,00 KM. S tom činjenicom je upoznala Tehnomax i nisu joj ništa na to odgovorili, a prosljedili su joj odgovor od Euroexpresa na koji su oni uputili žalbu. Nakon par dana poslije isporuke je komunicirala sa Euroexpresom a dalje nije bilo komunikacije sa brzom poštom. Tehnomax joj je tražio broj računa na koji bi uplatili novac ali na isti nije nikada odgovorio. Iz TehnoMaxa su im odgovorili da ne uvažavaju reklamaciju zato što smatraju da je za štetu odgovoran prevoznik. Obraćala se i drugim institucijama za zaštitu kupaca ali nije bilo rezultata. Izjavila je da tužitelj dostavio pismenu reklamaciju, na papiru napisano uz TV, a da je ona poštom 09.06. poslala preporučeno pismenu reklamaciju u njegovo ime. Opisujući na koji način su otpakivali predmetni TV svjedok je odgovorio da je kutija bila sa bijelim trakama, da su ih prerezali i odozgo su otvorili gornji poklopac, uređaj je bio zaštićen sa stiropolom i povadili smo stiropol, tata je s jedne strane a ja s druge strane, uzeli smo TV i ne pritiskajući ga izvukli smo ga iz ležišta, iz kutije.

Sud je iskazu svjedoka poklonio vjeru, jer je isti u skladu sa provedenim materijalnim dokazima. Svjedok I. B. je postavila zahtjev za naknadu troškova pristupa sudu u visini od 73,30 KM na ime troškova goriva – Premium bezolovni benzin i uz zahtjev je priložila Fiskalni račun broj 2146 od 21.12.2024. godine. Cijeneci udaljenost mjesta stanovanja svjedoka od sjedišta suda, sud je ovaj zahtjev cijenio osnovanim te je rješenjem na pripremnom ročištu obavezao tužitelja da svjedoku isplati iznos od 73,30 KM u roku od osam dana i u spis suda dostavi dokaz da su troškovi isplaćeni, shodno odredbi člana 146. stav 1. Zakona o parničnom postupku FBiH (Službene novine FBiH broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15 – u daljem tekstu ZPP).

Iz iskaza svjedoka K. S. proizilazi da ista radi na administrativnim poslovima kod tuženog, na poslovima prijema robe, briga o kupcu. Izjavila je da se cijelokupna dokumentacija sa tužiteljem i narudžba obavljala putem telefona. TV uređaj je naručen od firme CPU Cazin, da je njima stigao u ponedjeljak i isti dan je i otpremljen kupcu. U pogledu isporuke konkretnog TV i troškova poštarine tvrdi da naglase da se dostava naplaćuje i to ima vidljivo na svakom njihovom artiklu, ali u praktičnom smislu dio troškova transporta snose oni, a dio snosi kupac, u omjeru 70% prodavac, 30% kupac. U pogledu isporuke konkretnog TV nije ugovarano posebno osiguranje nego samo osiguranje koje imaju po ugovoru, svaka pošiljka je osigurana u transportu. Bila je u firmi kada je stigao naručeni TV od dobavljača, TV je bio tvornički upakovan, sa tvorničkim vezicama i kao takav je predat i prevozniku. Svjedokinja je potvrdila da je kupac zvao njenog supruga, direktora tuženog, isti dan po prijemu televizora, navečer oko 20,30 sati, da je kupac prijavio da je TV razbijen, da su bili u šoku, te da je N. pokušao da objasni tužitelju stranicu na koju može napisati žalbu i primjedbe, a da će se sutra čuti. Sutradan je kontaktirala gospodina B. kako bi vidjela u čemu je problem, gospodin je poslao fotografije TV uređaja, gdje su odmah tražili da im pošalje i slike ambalaže, međutim na ambalaži nije bilo nikakvih oštećenja, a na samom vrhu televizora bili su otisci prstiju. Zvala je Euroexpress i oni su otišli da pokupe TV, gdje je tužitelj poslao slike upakovanog TV-a kako ga je on upakovao, brza pošta je preuzela TV i odvezla u odjel za procjenu šteta. Odjel šteta im je poslalo odgovor u kojem je navedeno da je oštećenje nastalo prilikom vađenja TV iz ambalaže, nakon čega dolazi do promjene priče od strane tužitelja na način da TV nije bio tvornički zapakovan. Ovu informaciju o promjeni priče tužitelja je dobila od gospođe Žane iz odjela šteta Euroexpressa koja je vršila obradu ovog predmeta. Kada su dobili tužbu nisu znali gdje je TV, dolazila im je i Federalna inspekcija u kontrolu, pregledala svu dokumentaciju i fotografije i nije utvrdila propuste. TV se sve vrijeme nalazio kod Euroexpresa te im je tek prije 15-tak dana vraćen, te je i dalje na istom ambalaža bez oštećenja, kako navodi svjedok. Kako je izjavila, tužitelj im se nakon 10 dana obratio pismenim putem da traži povrat sredstava ili isporuku novog TV, te mu je odgovoreno da to ne mogu jer je oštećenje posljedica fizičke sile,

a ne transporta. Tvrdi da se radi o originalnoj ambalaži, tvorničkoj, ako se otvori više se ne može isto zalijepiti, da kutija nije bila otvarana sa njihove strane. Opisala je na koji način savjetuje kupce da otpakiraju TV i to na način da objasni kupcima da prerežu kaiševe na kutiji, da imaju četiri čepa pri dnu, ti čepovi se izvade i kutija se lagano diže prema gore, TV ostaje u stiroporu, a u ovom slučaju su primjetili da TV nije odozdo raspakovan nego odozgo. Tvrdi da je tužitelj bio upoznat sa načinom otvaranja kutije.

Sud je u cijelosti prihvatio iskaz svjedoka kao objektivan a isti je u cijelosti u saglasnosti sa materijalnim dokazima u spisu.

Uvidom i čitanjem u Fiskalni račun br. 402 od 22.05.2023.godine utvrđeno je da je dana 22.05.2023. godine tuženi izdao fiskalni račun za Samsung QE75Q80BATXXHK QLED Ultra sa cijenom od 2.790,00 KM.

Uvidom i čitanjem u Potvrda EuroExpress W145800877 od 22.05.2023.godine utvrđeno je da tuženi tužitelju putem brze pošte EuroExpress poslao pošiljku čiji je sadržaj SAMSUNG TV 75Q80B, vrijednost pošiljke je 2.815,00 KM, da je određeno plaćanje pouzecom, te da nije predviđeno otvaranje pošiljke. Predmetna Potvrda predstavlja tovarni list.

Uvidom i čitanjem u Potvrda o slanju od 25.05.2023.godine utvrđeno je da je tužitelj tuženom dana 25.05.2023. godine uputio pošiljku putem brze pošte EuroExpress d.o.o., te da je u napomeni naznačeno da se radi o oštećenom tv-u W145800877.

Uvidom i čitanjem u Reklamaciju od 24.05.2023.godine proizilazi da je tužitelj tuženom dana 24.05.2023. godine izjavio reklamaciju na novi TV QLED Q80B/75 jer je TV oštećen – napukao ekran, te da je postavio zahtjev za isporuku novog TV-a ili da mu vrati novac.

Uvidom i čitanjem u Dopis tuženog od 19.06.2023.godine proizilazi da je isti odgovor na dopis tužitelja od 13.06.2023. godine, te da tuženi obavještava tužitelja da je putem brze pošte isporučio nov, nekorišten i originalno tvornički zapakovan TV, da na ambalaži TV-a kao i na samom uređaju nije bilo nikakvih oštećenja, da je dana 23.05.2023. godine tuženom isporučen televizor, da su usmeno obavijestili tužitelja da nije dužan preuzeti pošiljku ukoliko uoči oštećenja na ambalaži ili ukoliko TV nije tvornički zapakovan ili ukoliko vozač ne dozvoli pregled. Iz dopisa proizilazi da je tuženi poziv tužitelja i obavještenje o nastalom oštećenju uređaja zaprimio dana 23.05.2023. godine oko 20:30 h, te da su tužitelju dali instrukcije da se šteta odmah prijavi brzoj pošti putem propisanog obrasca, te da će i tuženi ujutro pokrenuti potrebne procedure. Dalje proizilazi da je tuženi imao komunikaciju sa brzom poštom, te da nije utvrđeno kako je došlo do oštećenja televizora, a tuženi u podnesku navodi da iz brze pošte kao mogućnost nastanka oštećenja navode prepakivanje. Proizilazi dalje da je tuženi obavijestio tužitelja da je od brze pošte zatražio dostavu fotografija i/ili snimaka video nadzora te da se TV uputi u Samsung centralni servis radi vještačenja, te da do momenta pisanja dopisa tuženi nije dobio odgovor brze pošte.

Uvidom i čitanjem u Dopis od 13.10.2023.godine sa Povratnicom uz dopis od 13.10.2023.godine utvrđeno je da se radi o opomeni pred tužbu, koju je tuženi zaprimio dana 16.10.2023. godine, a iz koje proizilazi da je tužitelj putem punomoćnika, zbog toga što tuženi ni nakon više pismenih, usmenih i e-mail reklamacija i zahtjeva nije dostavio ispravan TV niti je izvršio povrat novca, pozvao tuženog da najkasnije do 19.10.2023. godine izvrši povrat iznosa od 2.790,00 KM.

Uvidom u Dopis tuženog od 18.10.2023. godine utvrđeno je da je tuženi osporio Opomenu pred tužbu, te da je naveo da u svakom slučaju centralni servis ima mogućnost utvrditi kako, u kojem trenutku i na koji način je nastala šteta, te da je tuženi na tužitelja prebacio teret dokazivanja odgovornosti i činjeničnog stanja u kojem trenutku je nastala šteta.

Uvidom u Ugovor o poslovnoj saradnji od 31.05.2021.godine i Opšte uslove osiguranja EuroExpres sud je utvrdio da je tuženi sa brzom poštom EuroExpress d.o.o. ugovorio uslove, način i postupak pružanja kurirskih usluga, te da je ugovoreno da se pošiljka uručuje bez otvaranja i pregledanja sadržaja od strane primaoca, uz uvid u lični dokument primaoca, kao i da se uručjenjem pošiljke smatra uručenje primaocu ili drugom ovlaštenom licu na adresi primaoca.

Iz provedenog dokaza Dopis CROATIA OSIGURANJA d.d. br. 1251-23-1251-23-1-10 od 21.06.2023.godine proizilazi da je osiguravajuće društvo odbilo zahtjev za naknadu štete po osnovu osiguranja odgovornosti vozara u cestovnom prometu, a povodom nastanka štetnog događaja od 23.05.2023. godine, a sve jer nije moguće utvrditi uzročno posljedičnu vezu prikazanih oštećenja pošiljke i obavljenog prijevoza, jer su u cijelosti izostala oštećenja pošiljke, kao i da prikazana oštećenja pošiljke nije moguće dovesti u vezu sa obavljenim prijevozom.

Iz provedenog dokaza e-mail korespondencija 26.06.2023.godine i 23.06.2023.godine proizilazi da je Služba za štete EuroExpress d.o.o. obavijestila tuženog o odluci osiguranja dana 23.06.2023. godine kada je zatražila od tuženog adresu na koju će vratiti uređaj, dok iz odgovora tuženog od 26.06.2023. godine proizilazi da smatraju da je najbolje da uređaj bude u centralnom servisu, bez navođenja tačne adrese za povrat televizora.

Uvidom i čitanjem u Izvod iz službene evidencije PU Tuzla br. 08/06-7/2/03.3.2241/23 M/Ad.M/S od 06.07.2023.godine utvrđeno je da je tužitelj dana 21.06.2023. godine dežurnoj službi Policijske stanice Istok Policijske uprave Tuzla prijavio oštećenje kupljenog televizora u vidu napuknuća ekrana, te da je u više navrata telefonom kontaktirao firmu Tehnomax d.o.o. Zenica kako bi mu isporučili drugi televizor ili vratili novac, što po njegovoj izjavi radnici nisu prihvatili.

Iz provedenog dokaza E-mail korespondencija od 01.06.2023.godine i 02.06.2023.godine proizilazi da je Komercijalna služba EuroExpress doo dostavila tuženom informacije o pošiljci u kojima navodi da na ambalaži ne postoje vidljiva oštećenja, da je televizor bio zaštićen stiroporom debljine 10 cm sa donje i gornje strane, filc folijom i pucketavom folijom preko ekrana, te da je stav Odjela za štete da je teško da je šteta nastala u transportu. Navode da je pretpostavka da je, budući da je televizor težak i da je prema navodima primaoca bio prelijepljen drugom trakom, nekom ispao iz ruke tokom pakovanja. Iz dokaza dalje proizilazi da se tuženi ne slaže sa navedenim i da je tražio dostavljanje snimka video nadzora ili fotografija.

Iz provedenog dokaza E-mail korespondencija od 14.06.2023.godine, 28.07.2023.godine, 23.05.2023.godine, 24.05.2023.godine i 30.05.2023.godine, 23.05.2023.godine i 24.05.2023.godine, 01.06.2023.godine, 02.06.2023.godine i 05.06.2023.godine proizilazi da je nastavljena korespondencija povodom nastalog oštećenja između brze pošte, tužitelja i tuženog, da je tuženi insistirao na dostavljanju snimka video nadzora, te da je dana 14.06.2023. godine zatražio od EuroExpress doo da predmetni televizor dostavi u Samsung centralni servis KimTec

d.o.o. Vitez radi zvaničnog mišljenja Samsung BiH ovlaštenih serviseri o vrsti i načinu nastale štete. Nadalje proizilazi da je kćerka tužioca dana 23.05.2023. godine u 22,08 h na mail tuženog uputila reklamaciju na isporučeni televizor, zbog oštećenja ekrana. Iz istog maila proizilazi da je tuženog kontaktirala putem telefona broj 061 141 313, kao i da je uz mail dostavila fotografije oštećenja. U isto vrijeme, mail identičnog sadržaja je poslat i brzoj pošti EuroExpress doo.

Iz provedenih dokaza 4 fotografija TV u kutiji prije povrata prevozniku i 5 fotografija kod prevoznika proizilazi da na ambalaži uređaja nije bilo vidljivih oštećenja, kao i da je uređaj bio zaštićen stiroporom sa obje strane, zaštitnom folijom i pvc zaštitom ispunjenom zrakom.

Iz provedenog dokaza Snimke zaslona telefona sa porukama između B. I. i K. N. proizilazi da se ista obraćala K. N. 23.maja (pretpostavka je 2023. godine), da je evidentiran telefonski razgovor, te da je nakon toga K. N. poslao link sa obrascem brze pošte, kao i daljom uputom za prijavu štete brzoj pošti.

Iz dokaza E-mail od 14.06.2023.godine proizilazi da je tuženi insistirao na dostavljanju snimka video nadzora, te da je dana 14.06.2023. godine zatražio od EuroExpress doo da predmetni televizor dostavi u Samsung centralni servis KimTec d.o.o. Vitez radi zvaničnog mišljenja Samsung BiH ovlaštenih seerviseri o vrsti i načinu nastale štete.

Uvidom u Zahtjev 09.06.2023.godine sud je utvrdio da je tužitelj tuženom uputio zahtjev za isporuku uređaja ili povrat novčanih sredstava.

Iz dokaza Faktura dobavljača CPU Cazin sa datumom otpreme od 18.05.2023. godine; Veleprodajna kalkulacija od 22.05.2023. godine proizilazi da je tuženi predmetni televizor nabavio od dobavljača CPU d.o.o. Cazin i da mu je isporučen dana 18.05.2023. godine.

Iz dokaza 3x Fotografije nastale prilikom otpreme televizora pošti od strane tuženog proizilazi da je televizor bio upakovan u kartonsku ambalažu bez oštećenja, zalijepljenu sa gornje strane selotejp trakom, te na krajevima uvezan plastičnom bijelom vrpcom;

Iz dokaza 14x Fotografije koje je poslao tuženi proizilazi da ambalaža nije oštećena, da je zalijepljena sa gornje strane selotejp trakom, te da su skinute bijele vrpce sa televizora, kao i da su na televizoru vidljiva oštećenja u vidu napuoca na gornjem dijelu ekrana televizora.

Iz dokaza 13x Fotografije koje je poslala brza pošta nakon nastale štete vidljivo je da je televizor bio upakovan u kartonsku amabalažu umotan u streč foliju, da je uređaj bio zaštićen stiroporom sa gornje i donje strane, da ima zalijepljena zaštitna folija, kao i da je bio zaštićen pvc zaštitom ispunjenom zrakom.

Uvidom u Izvod iz pravilnika o uslovima prodaje u pogledu reklamacija za online narudžbe sud je utvrdio da se radi o izvodu iz Pravilnika objavljenog na web stranici tuženog, te da je objavljeno da u skladu sa članom 19. stav 1. Pravilnika o uslovima prodaje (Reklamacija za online narudžbe), potrošač ima pravo na reklamaciju za kupljenu robu na osnovu prodaje na daljinu uz predočenje računa o kupovini. U skladu sa članom 18. stav 7. prilikom preuzimanja robe kupac ima pravo i obavezu pregledati dostavljenu robu te u slučaju vidnih oštećenja ambalaže i/ili robe odmah reagovati (odbiti prijem robe i/ili kontaktirati društvo na broj 032/444-444). Naknadne reklamacije po tom pitanju se ne uvažavaju. U specijalnom slučaju-

da ambalaža nije oštećena a oštećenje na robu postoji- rok za prijavu je najviše 8 sati od momenta preuzimanja robe. Potrošač svoje pravo na reklamaciju iz ovog člana ostvaruje na način i pod uvjetom da svoj zahtjev podnese telefonski na 032/444-444 ili na e-mail info@tehnomax.ba. Potrebno je da u istom navede informacije o broju računa zajedno sa opisom reklamacije.

Uvidom u Detalji o terminima slanja i prijema pošiljke sud je utvrdio da je pošiljka televizora tužitelju izvršena dana 23.05.2023. godine u 09,51 sati.

Nakon ovako provedenog parničnog postupka, primjenom odredbe iz člana 8. Zakona o parničnom postupku FBiH slobodnom ocjenom svakog dokaza posebno i ocjenom svih dokaza zajedno, sud je donio odluku kao u izreci presude, iz sljedećih razloga:

Odlučujući o izjavljenom prigovoru pasivne legitimacije tuženog, sud je isti cijenio neosnovanim jer je tužbeni zahtjev usmjeren na utvrđenje raskida kupoprodajnog ugovora, koji je prema navodima iz tužbe i odgovora na tužbu nesporno zaključen između tužitelja i tuženog. Kako je tuženi nesporno ugovorna stranka ugovora za koji se traži utvrđenje da je raskinut, to je prigovor pasivne legitimacije valjalo odbiti kao neosnovan.

Tužbenim zahtjevom tužitelj traži da se utvrdi da je raskinut ugovor o kupoprodaji televizora od 22.05.2023. godine, te od tuženog potražuje isplatu novčanog iznosa od 2.780,00 KM, na ime isplaćene kupoprodajne cijene.

Među parničnim strankama nije sporno da su iste bile u obligaciono-pravnom odnosu, kupoprodaji televizora marke SAMSUNG 75" QLED TV tvorničke oznake QE75Q80BATXXHK za ugovorenu cijenu od 2.790,00 KM i mjestom isporuke na adresu kupca u Tuzli. Nije sporno među strankama da je ugovor zaključen 22.05.2023. godine kada je tužitelj na osnovu telefonske narudžbenice putem brze pošte isporučio kupcu predmetni televizor. Među parničnim strankama nije sporno ni da je televizor isporučen kupcu na adresu dana 23.05.2023. godine, kao i da je tužitelj isti dan po prijemu televizora obavijestio tuženog o oštećenju istog u vidu oštećenja na gornjem dijelu ekrana, u vidu napuknuća. Među parničnim strankama nije sporno ni to da je tuženi ugovorio isporuku televizora putem brze pošte, da je dio troškova dostave tuženi finansirao, dok je dio troškova kupac direktno platio brzoj pošti po preuzimanju isporuke. Među parničnim strankama nije sporno ni da je kupac isplatio kupoprodajnu cijenu po prijemu televizora, isplatom brzoj pošti, te nije sporno da je kupac dana 25.05.2023.godine izvršio povrat kupljenog televizora putem brze pošte Euroexpress na adresu tuženog.

Među parničnim strankama je sporno da li je tužitelj tuženom isporučio ispravan naručeni televizor, tj. sporno je da li je došlo do raskida kupoprodajnog ugovora između parničnih strana zbog neispunjenja ugovornih obaveza od strane tuženog i ukoliko jeste, da li je tuženi u obavezi tužitelju izvršiti povrat isplaćene kupoprodajne cijene.

Odredbama članova 17. i 454. Zakona o obligacionim odnosima ("Službeni list SFRJ", broj 29/78 do 57/89, "Službeni list RBiH", broj 2/92, 13/93, 13/94 i "Službene novine Federacije BiH", br.29/03 u daljem tekstu ZOO) je propisana obaveza ugovornih strana da izvrše svoje ugovorne obaveze, kao i da su odgovorni za ispunjenje istih.

Odredbom člana 467. stav 1. ZOO propisano je da je prodavac dužan predati stvar kupcu u vrijeme i na mjestu predviđenom ugovorom, dok je stavom 2. propisano da je prodavac izvršio obavezu predaje kupcu, po pravilu, kad mu stvar uruči ili preda ispravu kojom se stvar može preuzeti.

Članom 468. stav 1. ZOO propisano je da ako nije što drugo ugovoreno ili ne proizilazi iz prirode posla, prodavac je dužan predati stvar kupcu u ispravnom stanju, zajedno sa njenim pripacima.

Članom 470. ZOO propisano je da kad datum predaje stvari kupcu nije određen, prodavac je dužan izvršiti predaju u razumnom roku poslije zaključenja ugovora, s obzirom na prirodu stvari i na ostale okolnosti.

Članom 473. ZOO propisano je da ako je prodavac dužan poslati stvar kupcu, mora zaključiti na uobičajen način i pod uobičajenim uslovima ugovore potrebne za izvršenje prevoza do određenog mjesta.

Članom 478. stav 1. ZOO propisano je da prodavac odgovara za materijalne nedostatke stvari koje je ona imala u času prelaza rizika na kupca, bez obzira na to da li mu je to bilo poznato.

Član 479. ZOO propisuje da nedostatak postoji: 1) ako stvar nema potrebna svojstva za njenu redovnu upotrebu ili za promet; ...

Član 481. ZOO propisuje da je kupac dužan da primljenu stvar na uobičajeni način pregleda ili je da na pregled, čim je to prema redovnom toku stvari moguće, i da o vidljivim nedostacima obavijesti prodavca u roku od osam dana, a kod ugovora u privredi bez odlaganja inače gubi pravo koje mu po tom osnovu pripada.

Članom 484. stav 1. ZOO propisano je da u obavještenju o nedostatku stvari kupac je dužan bliže opisati nedostatak i pozvati prodavca da pregleda stvar. Stavom 2 propisano je da ako obavještenje o nedostatku koje je kupac blagovremeno poslao prodavcu preporučenim pismom, telegramom ili na neki drugi pouzdan način zakasni ili uopšte ne stigne prodavcu, smatra se da je kupac izvršio svoju obavezu da obavijesti prodavca.

Članom 488. stav 1. ZOO propisano je da kupac koji je blagovremeno i uredno obavijestio prodavca o nedostatku može: 1) zahtijevati od prodavca da nedostatak ukloni ili da mu preda drugu stvar bez nedostatka (ispunjenje ugovora); 2) zahtijevati sniženje cijene; 3) izjaviti da raskida ugovor.

Član 490. stav 1. ZOO propisuje da kupac može raskinuti ugovor samo ako je prethodno ostavio prodavcu naknadni primjereni rok za ispunjenje ugovora, dok stav 2. propisuje da kupac može raskinuti ugovor i bez ostavljanja naknadnog roka ako mu je prodavac poslije obavještenja o nedostacima saopštio da neće ispuniti ugovor ili ako iz okolnosti konkretnog slučaja očigledno proizilazi da prodavac neće moći ispuniti ugovor ni u naknadnom roku.

Članom 491. ZOO propisano je da ako prodavac u naknadnom roku ne ispuni ugovor, on se raskida po samom zakonu, ali ga kupac može održati ako bez odlaganja izjavi prodavcu da ugovor održava na snazi.

Članom 132. ZOO propisano je da su (stav 1) raskidom ugovora obje strane su oslobođene svojih obaveza, izuzev obaveze na naknadu eventualne štete, da (stav 2) ako je jedna strana izvršila ugovor potpuno ili djelimično, ima pravo da joj se vrati ono što je dala, da (stav 3) ako obje strane imaju pravo zahtijevati vraćanje datog, uzajamna vraćanja vrše se po pravilima za izvršenje dvostranih ugovora, te da je (stav 5) strana koja vraća novac dužna platiti zateznu kamatu od dana kad je isplatu primila.

Iz provedenih dokaza, a što nije bilo ni sporno među parničnim strankama, sud je utvrdio da su tužitelj i tuženi dana 22.05.2023. godine zaključili ugovor o kupoprodaji televizora marke SAMSUNG 75" QLED TV tvorničke oznake QE75Q80BATXXHK , te da je tuženi isti dan putem brze pošte otpremio televizor kupcu, ovdje tužitelju. Nadalje, sud je utvrdio iz provedenih dokaza, a što nije bilo ni sporno među parničnim strankama, da je tuženi po prijemu televizora izvršio isplatu kupoprodajne cijene u iznosu od 2.790,00 KM, plaćanjem brzoj pošti, kako je i dogovoreno među parničnim strankama. Također, sud je iz provedenih dokaza, što također nije bilo sporno među parničnim strankama utvrdio da je televizor oštećen u gornjem dijelu ekrana na kojem postoji napuknuće ekrana.

Sud je utvrdio i da je tuženi po prijemu televizora, isti dan, telefonski i putem maila obavijestio tuženog o uočenim nedostacima na isporučenom televizoru, tj. da je primjećeno oštećenje ekrana. Navedeno proizilazi naročito iz provedenih dokaza mail korespodencije od 23.05.2023. godine, te iskaza tužitelja, zakonskog zastupnika tuženog i svjedoka B.I. i S. K.. Nadalje, sud je utvrdio da je tužitelj, nakon obavijesti tuženog o uočenim nedostacima, televizor nakon prethodnog dogovora sa radnicima tuženog, vratio brzom poštom tuženom dana 25.05.2023. godine, te da mu je ponovo poslao pismenu reklamaciju zajedno sa vraćenim televizorom. Navedeno proizilazi iz provedenog dokaza Reklamacija od 24.05.2023.godine, Potvrde o slanju od 25.05.2023. godine, kao i iskaza tužitelja. Sud je utvrdio i da su tužitelj i tuženi nastavili dalju komunikaciju u vezi isporuke novog televizora, odnosno rješavanja prigovora tuženog i nakon izvršenog povrata televizora, sve do podnošenja ove tužbe, kao i da se tužitelj tuženom obraćao ponovnim zahtjevom od 09.06.2023. godine kojim je tražio isporuku novog TV uređaja ili povrat novca. Navedeno proizilazi iz mail korespodencije, kao i dopisa od 09.06.2023. godine, te Odgovora na dopis od 19.06.2023. godine. Sud je utvrdio da je tužitelj tuženog pozvao Opomenom pred tužbu od 13.10.2023. godine da izvrši povrat uplaćenog novca u iznosu od 2.790,00 KM najkasnije do 19.10.2023. godine, koji zahtjev je tuženi odbio podneskom od 18.10.2023. godine.

Prilikom odlučivanja o osnovanosti tužbenog zahtjeva bilo je potrebno prvo utvrditi činjenicu da li je tuženi uredno izvršio svoju obavezu isporuke televizora, te da li je tuženi blagovremeno i na propisan način izvršio reklamaciju predmetnog televizora.

Tuženi je u toku postupka tvrdio i dokazivao da je televizor isporučen upakovan u originalnu ambalažu, kutiju sa originalnim bijelim vezicama, upakovan na tipiziran način, da na ambalaži nije bilo vidljivih oštećenja, te da je do oštećenja televizora došlo nakon predaje prevozniku. Da je televizor bio upakovan u originalnu ambalažu bez oštećenja među strankama nije bilo ni sporno, a što proizilazi iz iskaza tužitelja, kao i svjedoka. Kako je tuženi ugovorio prijevoz kupljenog televizora i u znatnom dijelu finansirao troškove prijevoza, a kako su stranke prethodno ugovorile da je isporuka televizora na adresi kupca u Tuzli, a što nesporno proizilazi iz provedenih dokaza, saslušanja parničnih stranaka, svjedoka, Potvrde EuroExpress

W145800877 od 22.05.2023.godine, te Ugovora o poslovnoj saradnji od 31.05.2021.godine, to je rizik oštećenja stvari na prodavcu sve do momenta predaje stvari kupcu, shodno odredbi člana 467. i 473. ZOO-a. Sud nadalje utvrđuje da činjenica da je televizor bio upakovan u originalnu ambalažu, kutiju sa originalnim bijelim vezicama, upakovan na tipiziran način, te da na ambalaži nije bilo vidljivih oštećenja nije dokaz da je tuženi isporučio tužitelju televizor bez oštećenja. Naime, iz provedenih dokaza, a posebno iskaza svjedoka tuženog, evidentno je da tuženi nije vršio otvaranje ambalaže i provjeru stanja televizora. Međutim, tuženi nakon izjavljene reklamacije od strane tužitelja, predmetni televizor nije uputio u ovlaštenu servis radi utvrđivanja uzroka nastanka predmetnog oštećenja, niti je o predmetnom oštećenju obavijestio svog dobavljača, niti proizvođača televizora, a kako bi utvrdio da li je do oštećenja došlo prije isporuke televizora tuženom. Ovo posebno kada se uzme u obzir da je radnik tuženog u mail korespondenciji sa brzom poštom od 14.06.2023. godine jasno naznačio da je potrebno da se predmetni TV dostavi u Samsung centralni servis KimTec doo Vitez radi zvaničnog mišljenja Samsung BH ovlaštenih servisera o vrsti i načinu nastanka štete. Stoga je sud cijenio da tuženi nije dokazao da je tuženom isporučio televizor bez oštećenja, zbog čega je tuženi imao obavezu postupiti po zahtjevu kupca iznijetim u podnescima od 24.05.2023. godine, 09.06.2023. godine, te konačno od 13.10.2023. godine. Tuženi, na kome je saglasno odredbama člana 7. stav 1. i 123. stav 1. Zakona o parničnom postupku teret dokazivanja da je tužitelju isporučio ispravan i bez oštećenja televizor, nije proveo niti jedan dokaz kojim bi dokazao navedenu činjenicu, a nije dovoljno samo iznijeti tvrdnje da bi se sa njima uspjelo u postupku, već je potrebno iste i dokazati izvođenjem dokaza, a što je u konkretnom slučaju izostalo. Kako je već rečeno, dokazivanjem da je proizvod isporučen u originalnoj ambalaži bez oštećenja ne dokazuje se da je i sam proizvod neoštećen.

Kako je tuženi odmah obavijestio tuženog o uočenim nedostacima na isporučenom televizoru, isti je prema ocijeni ovog suda blagovremeno izjavio reklamaciju na isporučeni televizor u skladu sa odredbama člana 481. i 484. ZOO-a. Tužitelj je nesporno ostavio mogućnost tuženom da istom isporuči novi televizor ili da izvrši povrat novčanog iznosa, ne ostavljajući poseban rok u kojem tuženi treba postupiti. Kako je od podnošenja reklamacije na isporučeni televizor tj, od 23.05.2023. godine, pa do slanja opomene pred tužbu od 13.10.2023. godine proteklo više mjeseci, to sud cijeni da je prodavcu ostavljen i više nego dovoljan rok za ispunjenje ugovora, te da je protekom ostavljanjenog roka za povrat uplaćenog novca do 19.10.2023. godine, po ocijeni ovog suda ugovor o kupoprodaji televizora raskinut po samom zakonu, shodno odredbama člana 490. i 491. ZOO-a.

Shodno navedenom, ovaj sud je, na osnovu svih provedenih dokaza, te primjenom citiranih zakonskih odredbi, utvrdio da tuženi nije uredno izvršio svoju ugovornu obavezu isporuke ispravnog televizora ugovorene marke i karakteristika, da istu obavezu nije izvršio ni u naknadno ostavljenom primjerenom roku, te da nije u ostavljenom roku izvršio povrat uplaćenog novca, zbog čega je zaključen ugovor o kupoprodaji televizora raskinut po sili zakona.

Shodno članu 132. stav 2 ZOO raskidom ugovora jedna strana koja je izvršila ugovor potpuno ili djelimično, ima pravo da joj se vrati ono što je dala. Kako je tuženi izvršio uplatu cjelokupne kupoprodajne cijene, te kako je izvršio povrat televizora prodavcu, to je sud tuženog obavezao da tužitelju isplati iznos od 2.780,00 KM na ime uplaćene kupoprodajne cijene, a prema opredjeljenom tužbenom zahtjevu tužitelja, iako je isplaćeni iznos kupoprodajne cijene 2.790,00 KM, budući da sud odlučuje u granicama postavljenog tužbenog zahtjeva.

Odlučujući o zahtjevu za naknadu zakonskih zateznih kamata, sud je pošao od odredbe člana 277. stav 1. ZOO kojom je propisano da dužnik koji zakasni sa ispunjenjem novčane obaveze duguje, pored glavnice i zateznu kamatu po stopi utvrđenoj saveznim zakonom, kao i odredbe člana sa članom 132. stav 5. istog Zakona kojom je određeno da strana koja vraća novac dužna platiti zateznu kamatu od dana kad je isplatu primila.

Kako je iz izvedenih dokaza utvrđeno da je tužitelj tuženom izvršio plaćanje kupoprodajne cijene dana 23.05.2023. godine, to je sud utvrdio da tuženi tužitelju pored glavnice duguje i zakonsku zateznu kamatu od 23.05.2023. godine, primjenom odredbi člana 277. stav 1, a u vezi sa članom 132. stav 5. ZOO.

Sud je prilikom donošenja odluke cijenio i sve ostale navode, dokaze i prigovore stranaka, te je utvrdio da nisu od značaja niti su mogli uticati na donošenje drugačije odluke pa ih sud nije posebno ni obrazlagao zbog čega je donesena odluka kao u izreci presude.

Sud je o troškovima parničnog postupka odlučio primjenom odredbe čl. 386. stav 1., čl. 387., čl. 396. st. 1. ZPP FBiH u vezi sa čl. 12., 13. i 29. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službene novine FBiH“ broj 22/04 i 18/05), kao i odredbi Zakona o sudskim taksama Zeničko-dobojskog kantona („Službene novine Zeničko-dobojskog kantona“ broj 1/16 – prečišćeni tekst), prema opredjeljenom zahtjevu tužitelja.

Tužitelj je troškovnikom ulozim u spis suda na ime troškova postupka potraživao troškove sastava tužbe po punomoćniku advokatu iznos od 280,80 KM, troškove zastupanja na pripremnom ročištu u iznosu od 280,80 KM, troškove zastupanja na glavnoj raspravi u iznosu od 280,80 KM, svi sa uračunatim iznosom PDV-a, troškove sudske takse na tužbu i presudu u iznosu od 160,00 KM, te troškove svjedoka Babović Irme u iznosu od 73,30 KM, tj. ukupno 1.075,70 KM.

Kako je tužitelj u cijelosti uspio u sporu, to je sud obavezao tuženog da tužitelju nadoknadi troškove postupka u ukupnom iznosu od 1.075,70 KM, prema opredjeljenom zahtjevu tužitelja.

Kako je tuženi u cijelosti izgubio spor, to je sud tuženog odbio sa zahtjevom za naknadu troškova u iznosu od 842,40 KM kao neosnovan.

Slijedom navedenog, a primjenom citiranih zakonskih odredaba, odlučeno je kao u izreci presude.

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba
Kantonalnom sudu u Zenici u roku od 30 dana.
Rok za žalbu počinje teći od prvog narednog
dana od dana prijema iste. Žalba se podnosi
u 3 istovjetna primjerka, putem ovog suda.

Sudija
Alija Sinanović